

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministero dell'Interno

Strona pozwana: Fastweb SpA

przy udziale: Telecom Italia SpA

Sentencja

- 1) Artykuł 2d ust. 4 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r., należy interpretować z ten sposób, że w przypadku gdy zamówienie publiczne zostało udzielone bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, co nie było dopuszczalne zgodnie z dyrektywą 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, przepis ten wyklucza uznanie tego zamówienia za nieskuteczne, jeśli w rzeczywistości zostały spełnione przesłanki przewidziane w tym przepisie, czego ocena należy do sądu odsyłającego.
- 2) Analiza drugiego pytania nie ujawniła żadnej okoliczności, która mogłaby mieć wpływ na ważność art. 2d ust. 4 dyrektywy 89/665, zmienionej dyrektywą 2007/66.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 23.3.2013.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 września 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove – Słowacja) – Monika Kušionová przeciwko SMART Capital, a.s.

(Sprawa C-34/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 93/13/EWG — Nieuczciwe warunki — Umowa kredytu konsumentckiego — Artykuł 1 ust. 2 — Warunek odzwierciedlający bezwzględnie obowiązujący przepis ustawowy — Zakres stosowania dyrektywy — Artykuł 3 ust. 1, art. 4, art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 — Zabezpieczenie wiarygodności prawem rzeczowym obciążającym nieruchomości — Możliwość realizacji tego zabezpieczenia poprzez sprzedaż w drodze licytacji — Kontrola sądowa)

(2014/C 409/09)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Monika Kušionová

Strona pozwana: SMART Capital, a.s.

Sentencja

- 1) Przepisy dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym, takim jak będące przedmiotem postępowania głównego, umożliwiającym zaspokojenie roszczenia, którego podstawą są warunki umowy mogące mieć nieuczciwy charakter, w drodze pozasądowej egzekucji z nieruchomości stanowiącej przedmiot zabezpieczenia ustanowionego przez konsumenta w zakresie, w jakim przepisy te praktycznie nie uniemożliwiają albo nadmiernie nie utrudniają ochrony praw, jakie ta dyrektywa przyznaje konsumentowi, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

- 2) Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że warunek występujący w umowie zawartej przez przedsiębiorcę z konsumentem jest wykluczony z zakresu stosowania tej dyrektywy wyłącznie wtedy, gdy rzeczony warunek umowy odzwierciedla treść bezwzględnie obowiązującego przepisu ustawowego lub wykonawczego, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 141 z 18.5.2013.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 września 2014 r. – Groupement des cartes bancaires (CB) przeciwko Komisji Europejskiej, BNP Paribas, BPCE, dawniej Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP), Société générale SA

(Sprawa C-67/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 ust. 1 WE — System kart płatniczych we Francji — Decyzja związku przedsiębiorstw — Rynek wydawania kart — Środki cenowe stosowane wobec „nowych członków” — Opłaty za członkostwo i tak zwane mechanizmy „regulacji świadczenia usług w zakresie autoryzacji i rozliczania transakcji” oraz „pobudki dla śpiących” — Pojęcie „ograniczenia konkurencji ze względu na cel” — Badanie stopnia szkodliwości dla konkurencji)

(2014/C 409/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Groupement des cartes bancaires (CB) (przedstawiciele: adwokaci F. Pradelles, O Fauré, C. Ornellas-Chancerelle, i J. Ruiz Calzado, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet, V. Bottka i B. Mongin, pełnomocnicy), BNP Paribas (przedstawiciele: adwokaci O. de Juvigny, D. Berg i M. P. Heusse), BPCE, dawniej Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP) (przedstawiciele: przedstawiciele A. Choffel, S. Hautbourg, L. Laidi i R. Eid), Société Générale SA (przedstawiciele: adwokaci P. Guibert i P. Patat)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 29 listopada 2012 r. w sprawie T-491/07 CB przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje skierowana do Sądu Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 114 z 20.4.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 września 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Belgia) – Philippe Gruslin przeciwko Beobank SA, dawniej Citibank Belgium SA

(Sprawa C-88/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) — Dyrektywa 85/611/EWG — Artykuł 45 — Pojęcie „płatności na rzecz posiadaczy” — Wydawanie posiadaczom świadectw imiennych jednostek uczestnictwa]

(2014/C 409/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation